

disputants-חולקים-◊ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement-■ ◊ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
נהגין היו בית אבא שהיו נותנין כלי לבן לכובס נכרי שלשה ימים קודם לשבת.	רבן שמעון בן גמליאל:											■
ושיון אלו ואלו שטוענין קורת בית הבד ועגולי הגת.	[בית שמאי ובית הלל]											■
מאן תנא נתינת מים לדיו זו היא שרייתן?											^	
רבי היא	רב יוסף:										!	◊
אחד נתן את הקמה ואחד נתן את המים בתוכו - האחרון חייב, דברי רבי.	דתניא: [רבי]										◊	■
אינו חייב עד שיגבל.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◊	■
ודילמא עד כאן לא קאמר רבי יוסי - אלא בקמה דבר גיבול הוא, אבל דיו דלאו בר גיבול הוא - אימא ליחייב	אמר ליה אבוי:										◊	ז
לא סלקא דעתך											!	
אחד נתן את האפר ואחד נתן את המים - האחרון חייב, דברי רבי.	דתניא: [רבי]										◊	■
עד שיגבל.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◊	■
ודילמא: מאי אפר - עפר, דבר גיבול הוא.											◊	ז
והתניא: אפר, והתניא: עפר											ז	
מידי גבי הדדי תניא?											!	
פותקין מים לגינה ערב שבת עם חשיכה, ומתמלאת והולכת כל היום כולו.	תנו רבנן:											◊
ומניחין מוגמר תחת הכלים ומתגמרין והולכין כל היום כולו.												◊
ומניחין גפרית תחת הכלים ומתגפרין והולכין כל השבת כולה.												◊
ומניחין קילור על גבי העין, ואיספלנית על גבי מכה ומתרפאת והולכת כל היום כולו.												◊
אבל אין נותנין חטין לתוך הריחים של מים אלא בכדי שיטחנו מבעוד יום.												◊
מאי טעמא?												^
מפני שמשמעת קול.	רבה:											◊
וליאמר מר משום שביתת כלים	אמר ליה רב יוסף:											◊
(שמות כג) ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו - לרבות שביתת כלים.	דתניא:											◊
משום שביתת כלים.	אלא אמר רב יוסף:											◊
והשתא דאמרת לבית הלל אית להו שביתת כלים דאורייתא - גפרית ומוגמר, מאי טעמא שרז?												◊
משום דלא קעביד מעשה.												◊
אונין של פשתן מאי טעמא שרז?												◊
משום דלא עביד מעשה, ומינח נייחא.												◊
מצודות חיה ועוף ודגים, דקא עביד מעשה, מאי טעמא שרז?												◊
התם נמי, בלחי וקוקרי, דלא קעביד מעשה.												◊
מאן תנא שביתת כלים דאורייתא - בית שמאי היא ולא בית הלל.	והשתא דאמר רב אישעיא אמר רב אסי:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לבית שמאי, בין דקעביד מעשה בין דלא קעביד מעשה - אסור.	[בית שמאי]									◆	■	◇
לבית הלל, אף על גב דקעביד מעשה - שרי.	[בית הלל]									◆	■	◇
דלביית שמאי אף על גב דלא עביד מעשה - אסור, אי הכי מוגמר וגפרית מאי טעמא שרו בית שמאי?	והשתא דאמרת:									⚡		◇
התם מנח אארעא.										!		◇
גגיית ונר וקדרה ושפוד מאי טעמא שרו בית שמאי?										⚡		◇
דמפקר להו אפקורי.										!		◇
מאן תנא להא, דתנו רבנן:												⚡
לא תמלא אשה קדרה עססיות ותורמסין ותניח לתוך התנור ערב שבת עם חשכה. ואם נתנן - למוצאי שבת אסורין בכדי שיעשו. כיוצא בו, לא ימלא נחתום חבית של מים ויניח לתוך התנור ערב שבת עם חשכה, ואם עשה כן - למוצאי שבת אסורין בכדי שיעשו.	[תנו רבנן]											⚡
לימא בית שמאי היא ולא בית הלל												⚡
אפילו תימא בית הלל, גזירה שמא יחתה בגחלים.												!
אי הכי, מוגמר וגפרית נמי לגוון												⚡
התם לא מחתי להו, דאי מחתי - סליק בהו קוטרא, וקשי להו.												!
אונין של פשתן נמי ליגוון												⚡
התם, כיון דקשי להו זיקא - לא מגלו ליה.												!
צמר ליוורה לגוון												⚡
ביוורה עקורה.	שמואל:											!
וניחוש שמא מגיס בה												⚡
בעקורה וטוחה.												!
גזירה שמא יחתה בגחלים, האי קדרה חייאת - שרי לאנוחה ערב שבת עם חשיכה בתנורא, מאי טעמא - כיון דלא חזי לאורתא אסוחי מסח דעתיה מיניה, ולא אתי לחתויי גחלים. ובשיל - שפיר דמי, בשיל ולא בשיל - אסור, ואי שדא ביה גרמא חייא - שפיר דמי.	והשתא דאמר מר:											■
והשתא דאמר מר: כל מידי דקשי ליה זיקא - לא מגלו ליה, האי בשרא דגדיא ושריק - שפיר דמי, דברחא ולא שריק - אסור	והשתא דאמר מר:											■
דגדיא ולא שריק, דברחא ושריק, רב אשי - שרי	[רב אשי]									◆	■	◇
אסיר.	רב ירמיה מדיפת:									◆	■	◇
ולרב אשי דשרי												⚡
אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום	והתנן:											⚡
התם דברחא ולא שריק.												!
דגדיא, בין שריק בין לא שריק - שפיר דמי, דברחא נמי ושריק - שפיר דמי, כי פליגי:	איכא דאמרי:											■
דברחא ולא שריק דרב אשי שרי	[רב אשי]									◆	■	◇
אסיר.	רב ירמיה מדיפת:									◆	■	◇
ולרב אשי דשרי												⚡

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום	והתנן:	■	⚡									◊	יה:
התם בבשרא אגומרי.		!										◊	יה:
האי קרא חייא - שפיר דמי, כיון דקשי ליה זיקא, כבשרא דגדיא דמי.	רבינא:			■								◊	יה:
בית שמאי אומרים אין מוכרין.	[בית שמאי]											■	יה: <
לא ימכור אדם חפצו לנכרי, ולא ישאלנו ולא ילונו ולא יתן לו במתנה, אלא כדי שיגיע לביתו.	תנו רבנן, בית שמאי:											◊ ■	יה:
כדי שיגיע לבית הסמוך לחומה.	בית הלל:											◊ ■	יה:
כדי שיצא מפתח ביתו.	רבי עקיבא:											■	יה:
הן הן דברי רבי עקיבא, הן הן דברי בית הלל, לא בא רבי עקיבא אלא לפרש דברי בית הלל.	רבי יוסי ברבי יהודה:											■	יה:
לא ימכור אדם חפצו לנכרי אלא אם כן יודע בו שיכלה קודם הפסח, דברי בית שמאי.	תנו רבנן, בית שמאי:											◊ ■	יה:
כל זמן שמותר לאוכלו מותר למוכרו	בית הלל:											◊ ■	יה:
כותח הבבלי וכל מיני כותח - אסור למכור שלשים יום קודם הפסח.	רבי יהודה:											■	י.ש.